

ČASOPIS CIRKEVNÉHO GYMNAZIA SV. MIKULÁŠA V STAREJ L'UBOVNÍ

DRUHÝ ZMYSIEL

XV. ROČNÍK – 1. ČÍSLO (2020 – 2021)

Ako si tvoríme názory?

„Ak chcem, aby sa žiaci nebáli nechať sa spoznávať a rozprávať o sebe, tak je fér, aby som bola pripravená urobiť to isté.“

- Mgr. Jana Labantová

Prečo je láska taká slepá!?
Zistíš na strane 37

Kto z učiteľov
chodieval do
školy bosý?

Manželstvo je
bomba!
Tvrdia naši
učitelia

Prospieva v manželstve
ked' sa voláte Ján?

V poslednom školskom roku sme boli viac ako inokedy bombardovaní informáciami, faktami správami a štúdiami zvonku. Okrem toho sa očakávalo, aby sme si na všetko vytvorili názor a vybrali si stranu. Či chceme maturovať administratívne alebo klasicky prezenčne, či sa pôjdem dať zaočkovať, či budem chodiť do školy, alebo nadalej zostanem doma. Väčšina udalostí nás nabádala rozdeliť sa do skupín. Preto sme sa v tomto čísle časopisu nezamerali na vonkajší svet, ale dovnútra – na nás študentov, na

učiteľov a na to, čím žijeme. Vyspovedali sme pani učiteľku Čandíkovú ohľadom manželstva a priznali, aké to bolo byť maturantom počas pandémie. Zistíte, ako sa stať takým frajerom, ako je pán učiteľ Pavlovský, a či IQ naozaj určuje úspešnosť študentov v škole. V tomto čísle vás nechceme zahľiať informáciami ani nabádať, aby sme sa zoradili do skupín. V tomto čísle ukážeme, že napriek tomu, že nás všetko zvonku núti rozdeliť sa, aj tak sme tu všetci spolu, ako súčasť jedného gymnázia!

Šéfredaktor: Barbora Langová

Redaktori: Mária Barnovská, Roland Budzák, Lívia Budzáková, Emma Folvarčíková, Miroslav Kafka, Lenka Nemergutová, Stanislava Orlovská, Laura Schurdáková, Lenka Selepová, Gerard Strič

Grafika: Sára Barliková, Terézia Halčinová, Benjamín Fečík, Gerard Strič

Tlač: Ján Pavlovský (www.tlacierenpavlovsky.sk)

Generálny riaditeľ: Ján Palša

Copyright © 2021

Rozhovory

Žiacka školská rada (ŽSR) nespala ani cez pandémiu a činila sa aj v rámci online priestoru. Branislav Balušinský, predseda ŽSR, si do livestreamov pozýva učiteľov, bývalých absolventov školy alebo aj úspešných mladých ľudí z prostredia televízie, politiky. Rozhovory sú dostupné na instagramovom účte ŽSR a tešia sa vysokej sledovanosti.

Obed s oblúbeným učiteľom

V druhom polroku mali študenti možnosť zapojiť sa do fotosúťaže s tému Čaro okamihu. Jednou z cien bol slávny obed s oblúbeným učiteľom. Fotografie zachytávali západky a východy slnka, prírodu alebo spoločnú chvíľu s dedcom. Vystavené boli na dňodbách školy a sú dostupné aj na školskom instagrame. Už sa tešime na obdobie, kedy výhrou bude obed s oblúbeným žiakom!

Výzva mesiaca

Podporný tím nášho gymnázia pripravil každý mesiac video s výzvou na dané obdobie. Zapojiť sa mohol úplne každý, kto mal chut' spraviť niečo pre seba. Mohli sme prijať dar a obdarovať druhého, zaspomínať si na MOJE NAJ, alebo kontaktovať niekoho pre nás výnimočného.

DofE

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu „oceňuje mladých ľudí, ktorí sa neboja veľkých cielov.“ Aj na našej škole mali študenti možnosť zapojiť do tohto vzdelávacieho programu, ktorí im pomáha rozvíjať svoje schopnosti a talenty v troch oblastiach: talent, šport a dobrovoľníctvo. V rámci projektu sa napríklad učia japonsčinu, tancujú spoločenské tance alebo zdokonaľujú sa v aplikačnom dizajne.

4.A

ČO SI ZAPAMÄTÁME/ NA ČO BUDEME SPOMÍNAŤ

Kamila

Mojím najkrajším zážitkom bolo vidieť pápeža v Ríme. Zapamätam si každého učiteľa, boli vždy ústretoví a chápali naše problémy. Najviac na matematiku s p. prof. Gnebusom, slovenský jazyk s p. prof. Čandíkovou alebo živelné hodiny s p. prof. Holovaščenkom. Mala úžasné hlášky, keď sme sa učili niečo dôležité, tak nám často hovorila, že to musíme vedieť aj keby opice z neba padali alebo, že musíme ísť tak plynule ako ide traktor. Na nultých hodinách nás vždy vedela zobudí svojí m pestrým hlasom a častokrát aj prepadovkou zo slovičok...

Jakub

Ked' sme si kradli na obede makovú posýpku zo šúľancov. Užíval som si najviac výlety a obedy, zaručená sranda a pohoda. Na hodiny telesnej s Palšom (ked' sme hrali futbal a indiaku štýlom: „len si veľmi neubližte“), karty s Adamom, rozhovory s Gnebusom na chodbe a ked' nám púšťal opening z posledného monóhykána cez písomku. ① Na všetkých učiteľov, za to čo mi dali, ale najviac na neho. Jeho prístup k nám a štýl vyučovania je bezkonkurenčný a dalo sa s ním porozprávať asi o čomkoľvek, stále bol v obraze.

Karolína

Na milý, ústretový, priateľský a osobný prístup učiteľov. Ich ochotu pomôcť, poradiť, priateľsky podpíchnúť. Napríklad pán profesor Gnebus mi raz vravel, že mi v mojom oblúbenom rohu školy dá postaviť sochu. Na moju vŕzgajúcu lavičku, ktorej zvuky sa ozývali hlavne cez najtichšie písomky. Na zaujímavé názory spolužiacov.

ČO SI ZAPAMÄTAJÚ UČITELIA

Fábová

Prvé čo mi napadlo bolo, že sme kvôli tejto triede v prvom ročníku museli do chemickej učebne k laboratórnym stolom pridať ešte aj lavicu, aby ste sa zmesili, čo som si najprv myšlela, že bude zbytočné, ale vy ste ešte aj v dochádzke boli vzorní, o plnení si chemických povinností sa to už o všetkých povedať nedá, ale na labánoch ste teda makali všetci. Pamätať si vás budem ako kolektív, ktorý oplýval vtipom, hoci niekedy sa mi z vašej "aktivity" na hodinách ježili vlasy, a príjemnou atmosférou, a to aj na písomkách.

Palša

Vašu triedu som vnímal najmä z hodín telesnej výchovy, ktoré sme mávali s chalani-mi. A bolo to živelné. Počas každej hodiny sme si museli zahrať nejaký šport. A chlapci do toho dávali všetko. Do každého súboja išli naplno. ② So srdiečkom. Pamätam si lyžiarsky. Užili sme si tam kopec zábavy. Najmä počas večerných programov, keď sa prejavil Adamov herecký talent. Matejov citel'ny zmysel pre poriadok. Tomášove ranné rozvíčky v krat'asoch. A tiež dlhé dialógy o (ne)potrebnosti SOČ v 3. ročníku.

Kočíšová

Boli ste moja štvrtá trieda, ktorej som odovzdávala stužky. Ste výnimcoň tímy, že stužky som vám odovzdávala v škole, bez vašich blízkych, s rúškami na tvári. Na vás sa nebude dať zabudnúť, a to nielen pre túto covidovú situáciu, ale aj za váš zodpovedný prístup k štúdiu, za disciplínu, a to tlmočím slová kolegov, ktorým budete rovnako chýbať ako mne.

VYSVETLIVKY

- ① a pritom kýval hlavou ako na metalovom koncerte
- ② A tie súboje mali niekedy väzne nebezpečnú dohru. Takmer každú hodinu sa Miško nejako zranil (minimálne každú hodinu sa ozývali jeho bolestné pazvuky). Raz nám kvôli tomu dokonca pán profesor zakázal hrať futbal.

Ako si (ne)vyberať vysokú školu

Pre niektorých postrach, pre iných odmena. Pre nás, gymnazistov, je vysoká škola často nevyhnutná záležitosť.

Ked' sa škôlkara opýtate, čím by sa chce v budúcnosti stať, odpovede sa z neho len tak sypú – jedna možnosť bizarrejšia ako druhá. Kozmonautka, smetiar, princezná, potápač... Ak niekoľko otázku položí nám, jednoznačnú odpoveď už nedostane. Najväčším paradoxom je, že čím sme bližšie k maturitám a termínu podania prihlášok, tým viac pochybujeme. Rozmýšľame, či prejdeme prijímacími skúškami, ako budeme zvládať samotné štúdium, či si nájdeme v danom odbore prácu, aký budeme mať plat a v neposlednom rade, či nás bude vybrané povolanie napíňať. A to je len zlomok vecí, o ktorých maturant v tomto čase premýšľa.

Ak si myslíte, že tento článok je určený posledným ročníkom, veľmi sa mylите. Nám, maturantom, sa už odratúvajú posledné dni, kym spečatíme krvopotné rozhodovanie cestou na poštu, no vám, našim mladším spolužiakom, to môže pomôcť. Čím skôr si začnete klásiť dôležité otázky, tým to bude jednoduchšie.

Sama som donedávna panikárla a spochybňovala všetko, čím som si bola doteraz istá. Pomoc s výberom už v dnešnej dobe poskytujú rôzne agentúry, pohovory s psychológom alebo kariérnym poradcом či podujatia ako Veľtrh vysokých škôl.

Avšak, rada by som zhrnula, ako si vysokú školu NEvyberať. Takmer každý stredoškolák sa už dostal do situácie, ked' sa na rodinnej oslave starí rodičia vyjadrieli, aký by bol z neho skvelý právnik, mama zasiahla do konverzácie s poznámkou, že predsa jej syn/dcéra nebude obhajovať nejakých kriminálnnikov a radšej by bola, ak by jej dieťa išlo na medicínu. Otec sa zapojil, že už jeho potomkovi drží miesto vo svojej firme a príseidiaci ujo komentoval, že v dnešnej dobe je najlepšie a najperspektívnejšie študovať informatiku. Toľko k slobodnej voľbe. Najhoršie, čo môže človek urobiť, je vybrať si určité povolanie aby vyhovel rodičom alebo iným rodinným príslušníkom. Je dobré nechať si poradiť od tých, ktorí nás majú radi a sú skúsenejší, no koniec koncov je rozhodnutie na nás. Ďalšou veľkou chybou, ktorá nás

môže vyjsť draho, je vyberať si povolanie z čisto zištných dôvodov. Aké to sú? Rozhodnúť sa niečo robiť kvôli vysokému platu, spoločenskému statusu, pre prestíž alebo aby sme niekomu dokázali, že na to máme. Podobné dôvody nie sú dobrou motiváciou. Netvrdím, že by všetci mali byť misionári v krajinách tretieho sveta alebo lekári pracujúci na úkor svojho zdravia, no vždy je lepšie, ak sa nájde aj nejaký ušľachtilý dôvod, pre ktorý sme si povolanie vybrali. Posúvať niekoho/niečo dopredu, zvýšiť kvalitu života v našej krajine, reprezentovať Slovensko v zahraničí či pomôcť našej vlastnej rodine. Najviac záleží na tom, aby sme boli šťastní v tom, čo robíme a kde sa nachádzame. Pretože nájst svoju budúcu prácu a životné povolanie v jednom, je naozaj veľké umenie.

Podporný tím našej školy

Cítis sa v poslednej dobe zle? Máš toho veľa v škole či v osobnom živote? Potrebuješ sa vyrozprávať, postažovať sa, poplakáť si či sa podeliť s nejakým svojím nápadom? Mám pre teba riešenie! Možno už o tom vieš, no na škole máme nový podporný tím. Sú to profesionálky špecializované na pomoc druhým. Ony ti pomôžu zhodiť kameň zo srdca, usmernia ťa, povzbudia a pomôžu ti zorientovať sa, keď sa už strácaš v sebe samom. Ale nemusíš sa báť, nie sú roznášačky, tvoje tajomstvá nikomu nepovedia (ak ti teda, samozrejme, nejde o život!).

Všetci máme nejaké problémy, no nie všetci máme v našej blízkosti človeka, ktorému sa môžeme zveriť, niekoho, kto by si nás vypočul, snažil sa nám porozumieť a podporiť nás. Možno nemáš najlepší vzťah s rodičmi alebo len nechceš, aby vedeli o tvojich starostiah, možno nechceš, aby ťa kamaráti považovali za padavku a vraveli, že preháňaš... Dôvody môžu byť rôzne, no to neznamená, že je správne zabarikádovať svoje pocity a ignorovať svoje problémy s malou dušičkou, že sa možno samé vyparia. Chcem ti predstaviť ludí, ktorí pre teba môžu byť

komunikačným partnerom, búť avou vŕbou, niekým, kto ti poskytne nestranný názor, podá pomocnú ruku a pokúsi sa ti ukázať iný pohľad na situáciu, odhalí nové obzory.

Školská psychologička Mgr. Janka Lenhartová sa zaoberá individuálnym aj hromadným psychologickým poradenstvom, neformálnej konzultačnej činnosti či preventii drogovej závislosti a iných sociálno-patologických javov.

Sociálna pedagogička Mgr. Anna Regrutowá poskytuje sociálno-pedagogické poradenstvo, prednášky o preventii sociálno-patologických javov a rieši aj problematiké správanie žiakov.

Pedagogické asistentky Mgr. Alena Uhrinová a Mgr. Magda Rusňáková pomáhajú žiakom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami a okrem iného sa sústredia aj na spoluprácu medzi žiakmi a učiteľmi.

Spolu sa zameriavajú na viacero oblastí, ako napríklad psychosociálnu, špeciálnopedagogickú aj duchovnú. Sú ti kedykol'vek k dispozícii a chcú ti pomôcť. Ako samé vrvia: „Žiadnen problém nie je tak veľký, aby sa nedal vyriešiť.“ Treba však

podotknúť, že nie sú kúzelníčky. Neexistuje žiadna magická frázička, ktorá by ti odčarovala všetky problémy. Je to proces, na ktorom musíš spolupracovať aj ty! No nemusíš byť na to sám/sama. Psychológ je človek, ktorý ťa sprevádza na ceste sebapoznávania a pomôže ti prísť na to, čo máš robiť, aby sa situácia, v ktorej sa nachádzas, zlepšila. Riešenie však prichádza od teba, nie od psychológa, ten ti iba ukáže ako na to.

S pomocou nášho podporného tímu sme vypísali niekol'ko príznakov (red flags), ktoré môžeš spozorovať, ak trpiš jedným z nižšie uvedených problémov, ktoré sú v tejto ľažkej dobe časté u mnohých z nás. V prípade, že sa v niektorom z nich nájdeš, neboj sa riešiť to. Požiadaj o pomoc, či už niekoho z priateľov, z rodiny alebo z podporného tímu našej školy – kontaktovať ich môžeš cez emaily, ktoré nájdeš na stránke nášho gymnázia alebo sa môžeš prihlásiť na ich konzultačky.

Depresia

- depresívna nálada väčšinu dňa, skoro každý deň ako v začarovanom kruhu
- výrazne znižený záujem alebo potešenie z aktivít väčšinu dňa, skoro každý deň
- zmeny v spánkovom režime
- strata energie, zvýšená únavu
- prejedanie alebo hladovanie
- vnútorný nepokoj, podráždenosť

Burnout

- pocit vyčerpania zapríčinený dlhodobým zotrúvaním v emočne náročných situáciách, no problémy s odpočinkom
- tempo života sa zdá byť neúprosné
- zanedbávanie fyzického zdravia (ťažkosti so starostlivosťou o seba)
- trpiš bolesťami, ktoré si si predtým nevšimol – zdravotné problémy
- sklon k zvýšenému príjmu kofeínu a iných stimulantov
- fantazírovanie o ukončení všetkého, unikani problémom...

Úzkosť

- ľahko sa vystresuješ alebo rozrušíš v stresovej situácii
- bolesti hlavy, brucha, pocit nevolnosti
- ľažkosti so zaspávaním, nočné mory
- extrémne strachy, obavy, starosti pred nepoznaným, neznámou situáciou
- prehnána zodpovednosť, nadmerné obavy, že ostatných skameš, pocity menej cennosti a viny (aj za nejakú maličkosť), podceňovanie sa
- opakovane „čo ak“ otázky a starosti

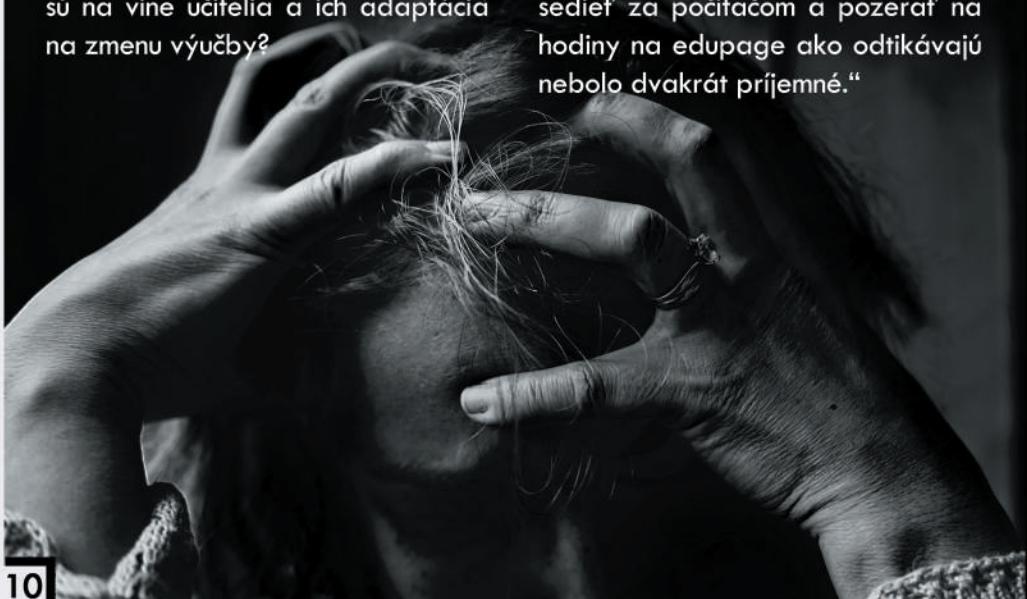
Stres

- náhle výbuchy hnevú
- prejedanie alebo hladovanie
- nadmerné potenie (napr. potenie rúk), trasenie rúk, stážené dýchanie
- problémy so zaspávaním, nočné budenie sa
- sklon k zlozvykom (obhrýzanie nechtov, ťukanie perom, nutkanie na fajčenie...)

ŠKOLA SPÔSOBUJE PSYCHICKÉ PROBLÉMY!?

Návrat do školy po ročnom dištančnom vyučovaní vraj spôsobuje psychické problémy u žiakov. Hlavnou príčinou (a zároveň aj následkom) by mali byť známky. Kým počas online hodín a písomiek sa priemer jednotlivcov výrazne zlepšil, testovanie pred reálnou tabuľou prináša nedostatočné známky, priam až pocit úzkosti. Môže za túto zmenu jav zvaný „domáce opisovanie“ alebo má aj seriózne príčiny psychologického charakteru? Alebo sú na vne učitelia a ich adaptácia na zmenu výučby?

Ako skonštatoval druhák Ján, „Nalejme si čistého vína, cez dištančné vyučovanie sme vždy mali nejaké zadné dvierka.“ Vďaka tomu je podľa neho normálne, že po skončení online hodín sa mnohým priemer známok zhoršil. Mohli by sme namietať, že počas prezenčnej výučby cítime väčší tlak, viac stresu. Ale Jano to vníma opačne: „Napríklad pred písomkou mám menšie stresy, keď mám vedomie toho, že všetci v triede si ju idú napísať tiež, počas dištančného sedieť za počítačom a pozerať na hodiny na edupage ako odtikávajú nebolo dvakrát príjemné.“

Vysvedčenie s prvou trojkou si domov odnesie Števo, ktorému sa priemer o dosť zmenil, „asi preto, že som bol zvyknutý na online vyučovanie a nehrotil to učenie, a po nástupe do školy nastala krutá realita.“ Aj keď stres riznáva, že ak počas online vyučovania človek nechcel odpovedať, tak jednoducho nezapol mikrofón.

Podľa Simony bol prechod z virtuálnej do fyzickej školy veľmi unáhlený. „Na jednej strane sa počas prezenčnej výučby lepšie učím a som v kontakte s ľuďmi, čo mi veľmi chýbalo. Na druhej strane je tu ten neustály tlak písomiek, hlavne teraz ku koncu školského roka.“ Stres vníma zo všetkých strán. „Učitelia potrebujú uzatvoriť známky, testujú žiakov, ktorí s najväčšou pravdepodobnosťou flákali online vyučovanie a teraz sa snažia dosiahnuť čo najlepšie výsledky.“ No napriek všetkému si myslí, že ak by nedošlo k zmene, žiaci by nemali motiváciu doučiť sa to, čo nevedia.

Nikole sa pri niektorých predmetoch priemer zhoršil, ale pri niektorých naopak zlepšil. „Pri učení mi veľmi pomáha výklad v škole, z ktorého si veľa zapamätam a pri online vyučovaní to tak efektívne nebolo.

Pri predmetoch, kde sa mi priemer zhoršil je to aj preto, lebo testy doma boli ľahšie ako tie v škole. Je to rozdiel mať test s možnosťami a taký, kde treba písat' dlhšie odpovede a poučky.“ Aj Nikola vníma viac stresu a tlaku teraz v škole a, podobne ako viacerí z nás, objavila čaro „nefunkčného“ mikrofónu. „Keď som náhodou niečo nevedela mala som možnosť pozrieť si to v poznámkach, alebo keď som nechcela hovoriť jednoducho som povedala, že mi nejde mikrofón“. U učiteľov stres nevníma, „ale myslím si že aj oni to prežívajú stresujúco, no snažia sa, aby to na nich nebolo vidno.“

Zatial' sa zdá, že psychické problémy spôsobené prezenčnou výučbou sú prinajlepšom zriedkavé. Aj keď sme túto raritu u študentov nepostrehli a zhoršené priemery známok majú väčšinou jednoduchšiu príčinu, na každého vplývajú zmeny inak. Preto je dôležité byť citlivý na spolužiakov, ktorí by naozaj potrebovali pochopenie, a zároveň si priznať, aký je pravý dôvod mojich „nedostatočných“

KEĎ UČITEĽ MAKÁ, ŽIAK SA FLÁKA

Sto ľudí, sto chutí. Sto učiteľov, sto štýlov učenia. Každý z nich má svoje overené metódy, zaužívané spôsoby, tipy a triky na žiakov, a hoci je náplňou ich práce v podstate to isté, predsa je každý z nich iný. My, študenti cirkevného gymnázia, sme našťastie vyfasovali veľmi moderné, originálne a kreatívne typy. Skvelým príkladom je aj pani profesorka Labantová.

Pani profesorka bola v kontakte s týmto povoláním v podstate od malička, keďže jej rodičia boli učitelia.

„Na mojich rodičoch som najmä videla, čo všetko toto povolanie prináša, kolko času mu musíte venovať aj doma a nakoľko zamestnáva vašu mysel'. Na rozdiel od mojich bratov ma to neodradilo.“

Inšpiráciu však nehladala len doma, ale aj vonku.
„Mnohí učitelia, ktorých som zažila, ako žiačka a študentka, sú pre mňa inšpiráciou dodnes – tým, aké aktivity s nami robili na hodinách, aké komentáre mi písali k slohovým prácам zeleným atramentom, akým spôsobom s nami viedli rozhovory a diskusie, ako so zápalom hovorili o niektorom učíve a témeach, ako nás vitali na hodine s čerstvo zaliatym čajom alebo len tým, akým i l'ud'mi boli.“

Hoci nás naši profáci nezvyknú na hodinách vítať s čajom, aj napriek tomu si medzi nami udržuje priateľské vzťahy. Podľa pani profesorky sú dobré vzťahy so žiakmi a zároveň „otváranie sa“ sebe navzájom veľmi dôležité. navzájom veľmi dôležité.

„Ak chcem, aby sa žiaci nebáli nechať sa spoznávať a rozprávať o sebe, tak je fér, aby som bola pripravená urobiť to isté.“

Slová pani profesorky nezostali

len na virtuálnom papieri, no premenili sa, formou livestreamu, ktorý organizovala ŽŠR, na realitu.

Počas tohto livestreamu sme sa o tej dozvedeli mnohé zaujímavé veci (napríklad mená jej mačky a kocúra), týkajúce sa nielen osobného života. Jednou z týchto zaujímavostí bola aj účasť pani profesorky vo vzdelávacom programe.

„Minulý školský rok som bola zapojená v programe Individuálny rozvojový program učiteľov (IRPU), ktorý ponúka organizácia Leaf. Je to mentoringovo-kaučingový program, ktorý vám pomáha stať sa učiteľom viac podľa svojich ideálov. Mala som prideleného mentora, ten chodil na moje hodiny a potom sme ich spolu rozoberali a analyzovali s ohľadom na ciele, ktoré som si pre seba sama stanovila. Až tento rok si postupne uvedomujem, aké to bolo zmysluplné a posunulo ma to správnym smerom.“

Z tohto programu si odniesla formulku, „Keď učiteľ maká, žiak sa fláka“, a preto sa na svojich hodinách (nanešťastie pre študentov) učí viac „flákať“ a nás necháva „makat“. No okrem makania by chcela študentov viesť k zodpovednosti a dať im väčšiu slobodu.

„Myslím si, že vedieť, ako narábať so slobodou a byť zodpovední budú

študenti v „skutočnom“ živote veľmi potrebovat'. Taktiež si myslím, že ak sú pozvaní k tvorbe pravidiel v triede a sú partnermi v rozhodovaní o témeach a aktivitách, ktorým sa budeme venovať, tak sú aj ochotnejší pravidlá dodržiavať a na hodine pracovať – lebo sú to „spoločné“ pravidlá a hodiny, nie len „moje“.“ Samozrejme, každému učiteľovi robí radosť, keď prejavujeme záujem o hodinu, keď sa nám rozviažu jazyky a hodina sa premení na diskusný krúžok (teda v rámci možností) a pani profesorka Labantová nie je výnimkou.

„Mám to úplne najradšej, s týmto cielom chodím na hodiny, a keď sa to podarí, motivuje ma to. Zažiť živú diskusiu a vypočúť si rôznorodé názory je výhodou tohto povolania.“

S pani profesorkou Labantovou sa môžeme stretnúť na hodinách angličtiny alebo umenia a kultúry. Pri angličtine popustíť uzdu fantázií vlastným preferenciám nie je vždy možné, ale tento menej kreatívny predmet si pani profesorka kompenzuje práve tým kreatívnejším.

„V angličtine je presnejšie dané, čo sa máme naučiť a za aký čas. Pri umení a kultúre mám volnejšiu ruku vo výbere témy, ktorým sa budeme venovať, môžem si to prispôsobiť svojim záujmom a potrebám, a

taktiež zohľadňovať nápady žiakov.“ Na UKL-ku nie je čas na vylihanie. Pripojíte sa, pozdravíte sa, už aj vypisujete takzvanú warm up anketu a vzápní sa pripájate k vašej roomke, kde diskutujete o daných témach. Témy sú rôzne a väčšinou vyžadujú naozaj poctivú žiacku prácu (s otázkami typu „váš názor“ si neporadí ani Google). (Pani profesorka, ak to čitate, Google používame len v krajných prípadoch.) Času nie je na leňošenie, no niekedy ani na dostatočné prediskutovanie témy. Keby sme sa prenesli do alternatívneho sveta, kde by čas nehral rolu a o konkrétnych témach by sme sa mohli rozprávať dlhšie a vo väčšom rozsahu bez žiadneho obmedzenia, pani profesorka by nad ich výberom dlho neváhala.

„Ja sa veľmi „sebecky“ chcem rozprávať najmä o témach, ktoré mňa osobne zaujímajú – našťastie tu zapadá naozaj veľa rôznorodých vecí. Veľmi by som sa chcela rozprávať o čítaní a knihách; o obrazoch, klasickej hudbe a balete; o americkej politike; histórii; peniazoch; ženách; kráľovskej rodine – je toto fakt veľa.“

Pri vypracovávaní úloh zo spomínaného UKL-ka je veľakrát

potrebné zapojiť vyššie sily, takzvaný Pinterest a Google. Inšpiráciu hľadáme naozaj všade, najčastejšie je to práve v internetovej sfére (čest' výnimkám). Pani profesorka už sice nemusí robiť domáce úlohy, ale nápady vyhľadáva takisto ako my.

„Nerada si to priznávam, ale trávim fakt veľa času na rôznych sociálnych sieťach, je tam množstvo inšpirácie, paradoxne je to niekedy až paralyzujúce, človek potom sám netvorí nič, len pokračuje v nekonečnom inšpirovaní sa. Za normálnych okolností milujem navštěvovať múzeá a galérie, doteraz si viem v hlave prehrať expozície, ktoré som videla ako desaťročná. Inšpiráciou je pre mňa taktiež čítanie v kaviarni alebo výlet do knižnice či knihkupectva. Ležanie na gauči sa mi tiež veľmi osvedčilo. V súčasnosti je aj bohatá ponuka online webinárov alebo prednášok. Rozhovory s ľuďmi ma tiež vedia nabit', len si ich musím uvážene dávkovať.“

Ležanie na gauči dokáže niekoho nabit' kreativitou, niekomu ju táto aktivita môže uberať. Každý z nás si už prešiel obdobím bez nápadov, motivácie, kreativity, aj pani profesorka Labantová. Tá však dokáže bojovať aj s týmto.

„Samozrejme sa mi to stáva, niekedy na krátke čas, vtedy sa stačí vyspať alebo jeden víkend vypnúť, spomalit' a tráviť ho ničnerobením. Inokedy sa stačí do niečoho pustiť, začať aj naprieč chýbajúcej chuti a inšpiráciu a samotným robením niečoho sa postupne objaví chut' aj nápady. Prípadne s tým nebojovať a zmeniť činnosť alebo začať leňošiť.“

Kreatívna duša, plná nápadov, umeleckého vnímania, inovatívnych spôsobov učenia a nekonečnej trpežlivosti. Taká je naša pani profesorka Labantová. Ako učiteľka neostáva na jednom leveli, ale snaží sa napredovať. Hodiny s ňou sú vždy zaujímavé, s pridanou hodnotou, no hlavne veľmi motivujúce, inšpirujúce a originálne. Ďakujeme jej za to, čo pre nás robí, držíme jej palce v dosahovaní svojich cieľov, a keď niekedy v budúcnosti našporíme dosť peňazí do triednych fondov, tak ju (každá trieda povinne) pozveme do galérie, kaviarne alebo knižnice.

SPOZNALI SA NA STREDNEJ

Čím rýchlejšie sa bliží budúcnosť, tým viac sa slovo **tradičný** stáva synonymom pre zastaraný, neaktuálny a nesprávny. Tento pokrok do modernejšieho sveta pocitujú najmä vztahy, keďže v nich sa naplno ukazujú hodnoty ľudí. Jedným z najdôležitejších vztahov je manželstvo. Pani učiteľka Lucia Čandíková sa podelila so svojou skúsenosťou, prezradila čo-to zo súkromia a zhodnotila, či tradičné, kresťanské hodnoty majú miesto aj v moderných vztahoch.

„Spočiatku nič nenasvedčovalo tomu, že je to „ten pravý“, ale jeho láskavosť, starostlivosť a zmysel pre humor mi otvorili oči,“ zaspomína si pani učiteľka. So svojou polovičkou sa poznali od strednej školy a v záverečnom ročníku gymnázia spolu začali chodiť. Manželmi sú 14 rokov. Ale ako je to so zaľúbením? Jeden z najnovších trendov kolujúcich po internete je polygamia – vraj nie je prirodzené zostarnúť len s jediným partnerom. Môže byť človek celý život zaľúbený do jedného muža/-ženy? „Myslím, že je to možné, no aj zaľúbenie prechádza akýmisi fázami a mení sa na lásku. Obaja sa stávajú súčasťou toho druhého. No nie je to vždy bezbolestné.“

V tiažkých obdobiach pomáha pani učiteľke komunikácia, keď sa rozpráva otvorene: „Určite aj hádka je lepšia ako mlčanie. V prípade tiažkých situácií sa modlím a prosím Boha, aby vstúpil do vztahu, v ktorom ja zlyhávam, či s ktorým si neviem rady.“ Najväčším nepriateľom vztahov je podľa nej povrchnosť, „byť povrchný znamená vidieť len seba, nevidieť druhého.“ Nie len počas pandémie, kedy bolo zvykom pristupovať k sebe s odstupom, je povrchnosť hrozba. Za heslá dneška môžeme považovať aj napríklad „neriešim“, „mňa sa to netýka“, „všetci to robia“. Tradičné hodnoty ako lojalnosť, láskavosť alebo zásadovosť akosi zmizli. Majú kresťanské hodnoty (napríklad aj predmanželská čistota)

miesto v moderných vztahoch? „Ľudia sú „vztahové bytosti“, a hoci je doba rýchla, naše telá a duše sú rovnako pomalé ako pred tisíc rokmi. „Modré vztahy“ sú len ilúziou vytvorenou médiami a súčasnou „kultúrou na jedno použitie“ (throwaway culture). Kresťanské hodnoty sú dôležitou súčasťou, či bázou vztahov.“

Ako študenti stratení niekde na po medzí modernej a tradičnej kultúry máme možnosť učiť sa od skúsenejších ľudí, ktorých denne stretávame. Či už sú to učitelia, panie upratovačky, ekonómky alebo rodičia.

Ale funguje to aj opačne?

Môžu sa ľudia, ktorí majú viac života za sebou ako pred sebou naučiť aj niečo od študentov alebo od kolegov? „Študenti ma každý deň učia trpeznosť a miernosť. Obdivujem študentov, ktorí sú ciel'avedomí. Ak ich niečo baví, idú za tým a chcú napredovať. Ešte viac ma inšpirujú študenti, ktorí sú úctiví, pretože vd'aka úcte dávame hodnotu každému človeku a okamihu. Veľmi sa teším zo študentov, ktorí prinášajú nové myšlienky, pretože si pri nich uvedomujem, že ja som v ich veku určite takto nerozmýšľala... A moji kolegovia sú úžasní ľudia, u ktorých som zažila a zažívam priatie, spoluprácu, professionalitu a „kopu sranky“.“

Instagramom proti prokrastinácii

Prokrastinácia. Novodobý pojem, ktorý sa v poslednej dobe začal často používať. Podľa Wikipédie tento výraz pomenúva chorobné odkladanie povinností na neskôr. Ja by som to nazvala aj diagnózou študenta. Počas dištančnej výučby sme sa stali majstrami prokrastinácie Kto si myslí, že sa ho to netýka, klame samého seba. Je veľa možností, typov a návodov, ako proti tomuto fenoménu bojovať. Prednedávnom som si dokonca kúpila knihu Konec prokrastináce, ktorú som ešte nedočítala, pretože seriály sa samé nepozrú. Z toho, čo som zatiaľ prečítala som sa dozvedela, že existuje aj aktívna prokrastinácia. Tú pasívnu si môžeme predstaviť ako bezcielne scrollovanie Instagramu, pozerať jedného videa za druhým alebo už vyššie spomínanú pliagu – seriály. Ako sa dajú tieto činnosti premeniť z pasívnych na aktívne? No predsa tak, že obsah, ktorý budeme sledovať a absorbovať bude mať istú hodnotu. Pretože v edukácii je sila! V dnešnej dobe existuje mnoho seriálov (Explained), podcastov (Pravidelná dávka), či instagramových účtov, ktoré prinášajú zaujímavé informácie na témy od výmyslu sveta, alebo sa venujú verejnemu dianiu. Chcela by som vám páriť tých, ktoré som si najmä počas tohto obdobia obľúbila, predstaviť.

skumavka
SkúmaVka

Klinická biochémika, ktorá na svojom profile objasňuje, ako a prečo prebiehajú rôzne procesy v našom tele. Napríklad, prečo vzniká závislosť na alkohole, alebo prečo sa ľudia červenajú. Profil je ešte k tomu aj vizuálne krásny a pútavý.

ocami_farmacie
Očami farmácie

Veľmi zaujímavý profil poskytujúci informácie ohľadom všetkých druhov vakcín, rôznych liekov a liečebných procesov, testovaní, koronavírusu, rúškach a mnohom ďalšom. Mladý farmaceut, ktorý jednoducho vysvetľuje zložité veci, vyvracia hoaxy a reaguje na to, čo sa vo svete deje.

jakub.filo
Jakub Filo

Tí, ktorých zaujíma politika a verejné dianie, si prídu na svoje. Slovenský novinár denníka SME prinášajúci informácie o politických tragikomédiách, historickom pozadí a klimatickej kríze. Autor úspešného postapokaliptického románu, ktorý hovorí o hrozbách, ktorým ako ľudstvo čelíme.

nataliapazicka
#everyindividualmatters™

Modelka závislá na nakupovaní, ktorá v čínskej fabrike spoznala príbeh skrývajúci sa za našim oblečením a zasiaholo ju to natol'ko, že radikálne zmenila svoj pohľad na život a začala ho postupne meniť aj druhým. Informuje o udržateľnom spôsobe života alebo zodpovednejj móde. Táto Slovenka búra mýty a ukazuje, že zmena sa začína od jednotlivca. Taktiež založila občianske združenie #everyindividualmatters, ktoré každý mesiac pomáha niekde inde.

prijimackynamedicinu
MUDRstart

Študent medicíny, ktorý vysvetľuje jednotlivé problémy, príklady a otázky, vytvára kvízy a prináša zábavný spôsob učenia sa. Bonus pre tých, ktorí zvažujú štúdium medicíny alebo iných biologicko-chemicko-fyzikálnych odborov.

Z denníka karanténneho maturanta

Ako vyzerá typický maturitný ročník? Dievčatá od septembra (ak nie skôr) vyberajú šaty na stužkovú, chlapci riešia oblek a všetci z rodiny sa pýtajú, kedy dostanú oznamko, ktoré si vložia na policu. Po veľkej slávnosti sa snažíte doučiť všetko, na čo ste sa tri roky pred tým vykašlali. Cítite miernu rozdvojenosť, keď starší hovoria to známe „maturita – formalita“ a učitelia „vám už nič nepomôže“. A v čom sa líši náš maturitný ročník? Úplne vo všetkom.

Pondelok, 7. september 2020

Opäť v škole. Všetko je veľmi autentické bez zbytočných obrazoviek a rušivých elementov domáceho prostredia (vysávajúca mama, štekot susedovho besného psa, mladších súrodencov snažiacich sa dostať na obraz a urobiť hanbu). Doteraz nedokázala žiadna technológia nahradíť niečo tak jedinečné ako osobný kontakt.

Štvrtok, 10. september 2020

Situácia sa mení z minúty na minútu. Po prvotnej eufórii z „normálneho“ priebehu školského roka sme znova prešli do virtuálneho priestoru. Zápas Covid-19 vs prezenčná výučba – 1:0.

Štvrtok, 17. september 2020

Vchádzam do školy. Na ako dlho? Vidím to na týždeň...

Pondelok, 5. október 2020

Veľmi som sa nemýlila. Zapínam počítač, raňajkujem, hľadám knihy a skultúrujem svoj zovňajšok, aby bolo moje dištančné vzdelávanie dôstojné.

Sobota, 7. november 2020

V kalendári svieti poznámka – STUŽKOVÁ. Napísala som dodatočnú poznámku – mala byť.

Žiadna sláva vo večerných šatách s patričným pátosom sa nekoná. Čo sa však prebieha, je celoplošné testovanie. Tento deň mal byť krásny, nezabudnuteľný a dojimavý. Jediné slzy v tento deň mi vháňala do očí tyčinka v nosnej dutine počas odberu.

Streda, 23. december 2020

Nikdy som si nemyslela, že domáce vyučovanie je také vyčerpávajúce. Ležiac pod vianočným stromčekom som šťastná, že sú prázdniny a zároveň v strese, že maturita sa nezadržateľne blíži.

Pondelok, 4. január 2021

Mnoho študentov sa dnes dozvedelo, čo znamená slovné spojenie externá časť maturitnej skúšky. A čo je podstatnejšie, že došlo k jej zrušeniu. Tento deň sa zapíše do histórie slovenského školstva.

Piatok, 29. január 2021

Polrok je tu. Jules Verne s románom Dva roky prázdnin možno nie je úplne mimo...

Pondelok, 19. apríl 2021

Nerozumiem, ako sme kedysi mohli chodiť do školy celý týždeň bez dištančných dní. Návrat ma zmohol už v pondelok. Ako vydržím do piatku?

Piatok, 21. máj 2021

Tak sme sa dočkali! S maturitným vysvedčením kráčame ďalej a po piatich rokoch meníme pôsobisko. Celý tento čas skončil trochu inak, ako sme si predstavovali. Nič to však nemení na zelenej stužke a fakte, že skúšku dospelosti máme (administratívne) za sebou.

Síjú lejtr, priatelia!

Piatok, 12. február 2021

Dočkali sme sa! Síce s testom, rúškom a nepríjemným ranným vstávaním, ale predsa. Pán profesor Gnebus nezabudol skontrolovať, či sme živí a uistil sa, že sa mu nesníva.

Manželstvo je bomba

Presne 83 percent našich profesorov žije v manželstve. Presne 83 percent priemerných ľudských plúc tvorí voda. Ľudia by bez vody nemohli existovať. Naši profesori by bez manželstva...

„Je úžasné, že v manželstve môžeme spoločne rásiť, slúžiť, prijímať vo vzťahu toho druhého s tým dobrým aj horším. Niektorí, napriek tomu, že pozná všetky vaše nedokonalosti, vás miluje. Myslím, že manželstvo je krásnym predobrazom Božej lásky k človeku a do istej miery aj spôsobom, cez ktorý tu Božiu lásku vieme konkrétnie zažívať a chápať.“

- Magdaléna Rusiňáková

To však neznamená, že sa hned' od zajtra začnete obzerať po spolužiakoch. Váš budúci manžel/manželka vôbec nemusí byť váš rovesník. Môže to byť kľudne aj váš profesor. Dôkazom toho je napríklad vydarené manželstvo pani profesorky Moniky Biganičovej a jej manžela Michala, ktorý bol jej profesorom v maturitnom ročníku na gymnáziu. Držitelia rekordu o najväčší vekový rozdiel medzi partnermi v učiteľskom zbore napriek tomu sú pani profesorka Poľančíková s manželom. Rozumejú si aj s rozdielom 9 rokov.

Možno sa pýtate, aké by ste mali mať predpoklady, aby ste našli takú skvelú manželku, akými sú napríklad aj naše profesorky? V prvom rade by vám prospelo, ak by ste sa volali Ján. Vyzerá to tak, že meno má nejakú atraktívnu charizmu, pretože zo všetkých manželov našich profesoriek sú až neuveriteľní tria nositeľmi tohto mena. Na druhom mieste s alarmujúcim počtom 2 sa umiestnilo meno Michal.

Pani profesorky na svojich polovičkách taktiež veľmi oceňujú zmysel pre humor, oči, vlasys, úprimnosť, sebavedomie, pokoru, zručnosť, trpezlivosť, veselosť, vlastne úplne všetko.

Najväčšia hustota svadobných výročí u našich profesorov sa vyskytuje práve v mesiacoch júl a september.

Najčerstvnejšími hrdličkami sú Janko a Janka Labantovci. Ku dnešnému dňu (9.6.2021) sú spolu 347 dní.

Najvytrvalejšími hrdličkami sú Monika a Michal Biganičovci. Poctivo to spolu tāhajú už 13 045 dní.

Naša spoločná oblúbená činnosť? V minulosti cestovanie stopom, teraz už iba cestovanie. - Ján Palša

S človekom, ktorého milujete, dokonca aj radi upratujete. :) - Ján Palša

Hovorí sa, že protiklady sa príťahujú. A asi to bude aj pravda. Moja manželka má rada cesnak, mne je z neho zle...

„Boh má mužské aj ženské vlastnosti. Až spojením muža a ženy v manželstve sa najviac podobajú Bohu.“

„Ako sme sa spoznali? Sedávala predo mnou na matematických prednáškach na VŠ a kvôli jej krásnym kučeravym havraním vlasom som mal problém sústrediť sa.

- Pavol Chmeliar

Ja zbožňujem čokoládu, on ju nemusí, vadí mi chodenie naboso, on to má rád...
- Mária Hrebíková

„Na manželstve sa mi páči to, že ženu svojho života môžeš nájsť vo vedľajšom vchode a že sa nemusíme ponáhľať s darovaním sa sebe navzájom. Máme na to celý život. Vstúpiť do manželstva ako panna a panic je veľká devíza a žiadny rozdiel v povahách nie je neprekonateľný. Rozhodnutie sa k láske vytvára novú realitu, nový svet, do ktorého sa môže narodiť nový život.“

- Bohuš Živčák

„Milujeme Netflix, skialpové lyže, varenie a pitie kávy, jedenie sladkostí a spánok“ - Jana Labantová

„Najfantastickejšie je, že mi je manžel zrkadlom, do ktorého sa môžem každý deň dívať a žasnať, čo tam všetko uvidím. Je to neskutočné dobrodružstvo, to vstupovanie do iných svetov a priestor pre rast.“ - Alena Uhrinová

Boli by ste ochotný prispiť do časopisu vašou svadobnou fotkou? „Možno? Musel by som to konzultovať s manželkou:)“ - Mário Pavlovský

Aký je medzi vami najväčší rozdiel? / V čom spočíva najväčší rozdiel medzi vami a vašou polovičkou?

„V hmotnosti a výške“ - Jozef Gnebus

„Spoznali sme sa na piesku, keď sme boli malé deti.“ - Anna Limaneková

„Milujem zmeny v našom byte (čo sa týka prerábania a výmeny nábytku), môj manžel to robí iba z lásky ku mne:) Je to dobrý a milujúci manžel, ktorý sa snaží splniť mi takmer všetko, čo mi vidí na očiach.“ - Luciana Solotruková

„Spoločná oblúbená činnosť: jazdenie na motorke a hranie kariet.“
- Dominika Boháčová

AKO SOM SI NAŠIEL PRÁCU (BEZ SKÚSENOSTI)

Už na základnej škole som sa začal zaujímať o grafický dizajn ako taký, avšak ku konkretizácii môjho zamerania na aplikačný a webový UI/UX dizajn som sa dostal až v lete 2020, kedy som zistil, že ma to môže baviť viac ako napríklad dizajn plagátov. Hoci som v tejto sfére nemal takmer žiadne skúsenosti, začal som cez prázdniny zdieľať moje výtvory na Instagrame, všímal som si iných dizajnérov a prostredníctvom neustáleho tvorenia som sa snažil zlepšovať.

Netrvalo dlho, keď mi úplnou náhodou cez Instagram napísal CEO bratislavskej agentúry, ktorá tvorila prevažne webové stránky, či by ma nebavilo vytvárať stránky, resp. grafické návrhy rozhraní. Spoznali sme sa a postupne sme si začali diferencovať klientske projekty a interné firemné digitálne produkty. Dnes je to sedem mesiacov čo spolu fungujeme.

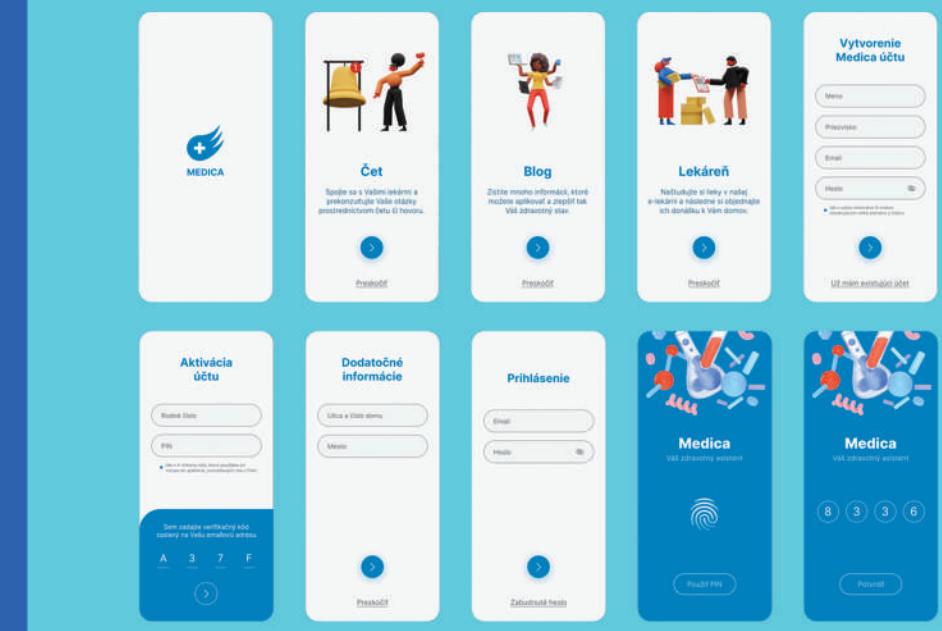
Po istom čase som si uvedomil, že tak „málo“ stačilo k získaniu takej príležitosti. Hoci pointou bol dizajn, možnosť pracovať s klientmi rôznych kultúr a zameraní začne človeku rozširovať obzor a získava skúsenosti s manažmentom a procesom komunikácie, pričom získa hodnotné informácie a kontakty priamo od profesionálov.

Neskôr sa mi na sociálnych sietiach ozvali aj dizajnéri z jednej komerčnej banky. Skúmal som, čo ich oslovi, stále som sa dostal k piatim prácam z prázdnin, ktoré som robil bez akýchkoľvek skúseností. V tom čase som taktiež pracoval na SOČ, v rámci ktorej som vytvoril koncept zdravotného asistenta prispôsobený funkciemi na základe rozhovorov s rôznymi ľuďmi, potencionálnymi používateľmi. Opäť som robil niečo, čo ma

minimálne napĺňalo, avšak neočakával som od toho nič veľké. Vtedy som ešte nevedel, že budem mať v budúcnosti príležitosť uspiet so spomínanou SOČ v súťaži zameranej práve na digitálny dizajn.

Po tejto súťaži som opäť dostal príležitosť na kontakt s ďalšími účastníkmi zameranými na vývoj a ponuku na stáž od jedného z hodnotiteľov. Kedže sme v našej agentúre mali ľudí rôzneho zamerania (legislatíva, copywriting, development) dovolil som si osloviť ich aj s týmto konceptom. Pustili sme sa do toho z každej strany s cieľom vytvoriť startup a nájsť adekvátneho investora, ktorý by ťažil z monetizačného plánu konceptu, a tak by uhradil náklady na vývoj. Dnes vieme skonštatovať, že hoci má koncept medicínskeho zamerania signifikantný potenciál, v súčasnosti by vývoj takejto aplikácie vyžadoval enormné finančné náklady a, bohužiaľ, aj dlhý čas. Preto tento koncept vkladáme do zásuvky, aby sme ho snáď v budúcnosti vytiahli v správnej chvíli. V priebehu tejto doby som si začal všímať, kolko príležitostí je vokol nás. Myslím si, že ak robíme niečo, čo nás baví, hoci sme v úplných začiatkoch, nemali by sme sa báť pustiť to do sveta, pretože nás to môže len posunúť. SOČ bola pre mňa jednou z tých skúseností, ktorá ma ako osobu, bez ohľadu na súťaž, výrazne posunula a umožnila mi robiť to, čo ma baví a následne to premeniť na niečo zmysluplné, obohacujúce.

Uhádneš, kto sme?

Všímame si, že na našom gymnáziu je nadbytok výnimočných ľudí. Aj tento rok by sme chceli pár z nich predstaviť, avšak s malým háčikom: ich popisy sú bez mena! Každý žiak je v niečom výnimočný a tak dúfame, že týmto článkom ňa trošku potrápime a budeš v druhých ešte viac hľadať to špeciálne. Lebo nikdy nevieš, či vedľa teba nesedí budúca Petra Vlhová!

Možno mu budete pozerať do očí príliš vysoko kvôli 187 centimetrovej výške, ale túto výšku využíva naplno vo volejbale. Hráva ho už päť rokov a trénuje päťkrát do týždňa so svojím klubom VKM Stará Ľubovňa. Takže bez volejbalky nevyjde ani krok z domu. S týmto klubom vyhral už niekol'ko zápasov. Najväčším úspechom bolo štvrté miesto na majstrovstvách Slovenska vo štvorkovom volejbale a druhé miesto na Slovenskom pohári. Ked'že veľmi rád robí dynamické a rýchle aktivity, jeho spot je smečiar. Rád upevňuje kolektív, a preto je volejbal športom jeho života.

Hrani na gitare sa venuje dva a pol roka. Nádherný zvuk a všeobecnosť gitary ju presvedčila, že tento nástroj bude milovať. Najprv ju učila rehol'ná sestra, no ked' prišla pandémia začala sa učiť úplne sama. Tento talent však nevyužíva pre súťaže, ale hrá pre slávu Boha a pre potešenie ostatných ľudí. Môžete ju počuť na svätých omšiach alebo v spoločenstve Združenia Mariánskej Mládeže.

Kto by povedal, že na našom gymnáziu máme menšiu Petru Vlhovú? Lyžovaniu sa venuje odmalička a v klube Ski club progress pôsobí už šest' rokov. Na jej poličke sa blyšťia trofeje, medaily a diplomy z rôznych súťaží. Raz tam možno doplní aj Krištáľový glóbus. Za svoj najvýraznejší úspech pokladá 1. miesto vo Východoslovenskej lige a 2. miesto, ktoré získala na medzinárodnej súťaži v Poľsku. So svojimi milovanými lyžami, ktoré má počas zimnej sezóny stále na nohách, sa dotkla svahov vo Švajčiarsku, Francúzku, v Rakúsku i Poľsku. Určite si na týchto svahoch zalyžovala svoj obľúbený slalom.

Má mnoho talentov, dokáže krásne spievať a tancovať, s farbami a plátnom síce len začína, ale už teraz dokáže namaľovať veľmi pekné obrazy. Je to proste umelecká duša. V škole sa jej darí tiež, aj keď niekedy jej tá písomka ujde. Je skvelou kamarátkou, ktorú by som priala každému z nás. Som na ňu veľmi hrdá.

01. Martin Poliančík
02. Ema Kasčáková
03. Sofia Šidlovská
04. Katarína Chmeliarová

KTO SME ? (FITNESS EDÍCIA)

Mnoho z nás má problém s efektívnym využívaním voľného času. Často ho trávime doma v posteli a bezmyšlienkovite scrollujeme Instagramom. Títo ľudia však tento problém nemajú a našli spôsob, akým si voľný čas spríjemniť aktivitami, ktoré sú skutočne zaujímavé.

Benjamín Konkol'

Študent z 3.BA má takýchto aktivít hned' niekol'ko, aktívne športuje a taktiež lieta. Jedným z jeho najväčších úspechov je 1. miesto v kategórii dorastencov na Majstrovstvách Slovenska v Men's physique. Zo súťaže si odniesol finančnú odmenu vo forme suplementov. Benjamín sa venuje silovému tréningu približne 5 až 6 krát týždenne a taktiež beháva. Okrem toho lieta vetrom, teda na bezmotorovom lietadle. Tomuto koníčku sa venuje už od svojich pätnásťich. Je členom Aeroklubu Poprad a väčšinou lieta v okolí Popradu a Vysokých Tatier. Najviac ho baví akrobatické lietanie, ktoré je preňho poriadnu dávkou adrenalínu. Ak by ste mali záujem, určite ho kontaktujte a môžete si ísť' zalietať' spolu s ním.

Adrián Jacko

Adrián sa taktiež venuje fitness a v tomto roku sa zúčastnil súťaže e-SAFSKT CUP 2021, v ktorej sa umiestnil na 4. mieste. Táto súťaž prebiehala online z dôvodu Covid opatrení. Bolo to preňho niečo nové a o niečo menej stresujúce, keďže bol v pohodlí domova. Trénuje 4 až 5 krát týždenne, hlavne počas pracovných dní. Robí to pre zábavu a ako hovorí, má obrovské šťastie, keďže má prístup do súkromnej telocvične. Počas karantény tak nebol vo svojom koníčku obmedzovaný. Priznáva, že sa s prichádzajúcim letom venuje cvičeniu o čosi menej a viac času trávi s kamarátkmi. Za jeho najväčší úspech považuje 2. miesto na Majstrovstvách Slovenska vo fitness v roku 2017. Paradoxom je, že ani na jednu zo súťaží sa špeciálne nepripínavoval a dával priestor improvizácií. Čitateľom odkazuje, aby nemali strach z nových vecí, pretože ak si veríte, zvládnete čokoľvek.

AKO SCHUDNÚŤ DO PLAVIEK

Prinášame vám 8 zaručene efektívnych rád ako schudnúť:

Bod číslo jedna:

Zaobstarajte si potrebný materiál. Inými slovami, priberte, aby ste mali z čoho chudnúť. Budte dôkladní, niektorí ľudia na tomto bode pracujú celé roky.

Bod číslo dva:

Hľadajte motiváciu. A dajte si načas. Dôležitou súčasťou tohto bodu je stráviť na Instagrame celé hodiny čítaním motivačných citátov a pozeraním na iných ľudí ako cvičia. Pre inšpiráciu. Taktiež všetko lajkujte a zdieľajte so svojimi kamošmi.

Bod číslo tri:

Začnite. Nájdite si čo najprimitívnejšie sedemminútové cvičenie.

V prípade, že ste sa zdržali na bode jedna a dva dlhšie než ste plánovali, skvelou alternatívou na dobehnutie času sú rôzne Schudni 10 kíl za 12 dní challenge. Internet je bezodná studnica geniálnych nápadov. Som si istá, že tam niečo objavíte.

Bod číslo štyri:

Trpezzivo čakajte. Ked' po dvoch hodinách diéty nevidno výsledky zajedzte svoje sklamanie čokoládou. A potom zjedzte ešte balík čipsov,

horalku, pizzu a celý pohár nutelly, pretože ste aj tak tou čokoládou pokazili celý proces.

A samozrejme nezabúdajte, že kocka čokolády je čisté zlo, ale jablká a špaliovú múku môžete jest' na kilá...

Bod číslo päť:

Ak body 1-4 nefungovali vyskúšajte takzvaný kalorický deficit. Začnite si počítať kalórie... a po dvoch dňoch prestaňte. Lebo matematika vás aj tak nikdy nebavila a vážiť si každý gram jedla je presne to čím chcete zabýjať svoj nudný život.

Bod číslo sedem:

Pite vodu, nestresujte (vrámcí možnosti) a spite. Vlastne kašlite na všetko ostatné. Jedine, čo ako tak nezanedbávate, je aj tak iba ten spánok. Niektoré veci je prosté lepšie nechat' tak ako sú.
A kúpte si o číslo väčšie plavky. :)

Bod číslo osem:

Už mi došli rady... Ale mali by ste sa nad sebou zamyslieť. Vážne si nikto nevšímol, že nám tu chýba bod číslo šest?

Krest'an v 21. storočí

Si veriaci krest'an? Môžeme sa staviť, že odpoved' na túto otázku bude obsahovať spojku ale: Som veriaci ale... Povedzme si si to úprimne. Všetci sme neveriaci Tomášovia. Možno by sme mohli nahradíť aj nadpis tohto článku z krest'ana v 21. storočí na apoštol Tomáš v 21. storočí.

Neuvidím, neuverím. Aj tak by znelo motto niektorých. No viera študenta dokáže vzrást' z minúty na minútu (presnejšie z jednej vyučovacej hodiny na druhú) bez dôkazov. Stane sa to, keď študenta čaká test z desiatich strán. Ked' sa zdá, že všetko je stratené a do hlavy si nedokáže dostať ani zložitý nadpis témy, vytiahne svoje eso z rukáva. Modlitba k Duchu Svätému: Duchu Svätý, pomôž tomu hlupákovi dostať niečo do hlavy, ktorý si radšej pozrel dve série svojho oblúbeného seriálu namiesto učenia sa na test. Možno by táto viera vrchy prenášala, ale na prenášanie študijných materiálov do hlavy to akosi nefunguje. Ak áno dajte vediet'.

Možno je to jediná modlitba, ktorá bola vyslovená v správnej chvíli. Nepočítajúc rannú modlitbu vyslovenú až po hodine od prebudenia. Tiež nerátame modlitbu pred jedlom, ktorá je zvyčajne vyslovená po siedmom prehlnutí alebo najlepšie až po dojedení.

Jedlo dokáže naozaj potrápiť krest'ana v 21. storočí. Ked' príde obdobie pôstu, krest'an bojuje s najväčšími pokušeniami. Možno si povieš, že radšej vypadneš z tej kuchyne, aby tá chladnička prestala hovoriť: „Otvor ma!“ a radšej ideš do obývačky. No obývačka tiež nie je najlepšie miesto na odolávanie pokušenia. Vyskočí reklama, alebo kulinárska relácia, a v tej sekunde si už pri chladničke a hovoríš: „Bože, odpust' mi.“

Možno je krest'an doma veľmi nábožný a veriaci, no verejnosť odhalí svoje. Určite sa ti stalo, že si na ulici stretol knaza alebo zasvätenú osobu. Ako nás naše dobré matere učili, musíme sa takýmto ľuďom pozdraviť. Pochválen alebo dobrý deň? Osoba sa blíži a ty ešte vedieš boj.. Osoba je pred tebou a ty stále nevieš, ako sa pozdravit'. Nakoniec od toho zmätku povieš: „Dobr.. pochválený bud' Ježiš Kristus.“ Nič si z toho nerob. To sa stáva takmer každému krest'anovi v 21. storočí.

PREDSTAVENIE UČITELSKÉHO ZBORU

Pri nástupe do školy býva stresujúce nikoho nepoznať. Tohtoroční prváci sú v ešte zložitejšej situácii. Aj keď gymnázium navštevujú už dobrých párs mesiacov, veľkú časť vzdelávania strávili pozeraňím do obrazoviek a učitelia sa im môžu zdať neznámi. Preto prinášame riešenie! Našim prváčatám predstavíme aspoň niektorých vyučujúcich, aby sa pri pohľade do zborovne nestratili.

Pavol Chmeliar

Pána riaditeľa na chodbách sice nevidno tak často ako ostatných učiteľov, ale s istotou vieme povedať, že je stále prítomný. Aj keď sa prvákom väčšinou zdá, že straší pohl'adom, chceme vás ubezpečiť, že zdanie klame. Kto neverí, nech si overí. Stačí, keď po vyučovaní zostanete v triede o niečo dlhšie. Možno vás prekvapí, keď pán riaditeľ otvorí dvere s otázkou, či vám môže spraviť čaj.

Mária Rúrová

Väčšinou zostupuje po schodoch z posledného podlažia, z fyzikálnej učebne, v overale a pravdepodobne s výrazným náhrdelníkom. Aj keď ju na hodinách charakterizuje trpežlivosť, netreba provokovať. Stačí aspoň trochu počúvať a človek zistí, že aj fyzika vie byť zrozumiteľná.

Vladimíra Drabantová

Hrozí riziko, že nováčikovia sa nechajú zmiast' niektorými vetami z úst pani zástupkyne. Preto upozorňujeme: Je to len sarkazmus! Trochu vtipu na hodinách, veľ'a autority, ale hlavne ľudskosť a profesionalita, to sú hlavné znaky, vďaka ktorým spoznáte na chodbách pani zástupkyňu Drabantovú.

Jozef Gnebus

Pána učiteľa Gnebusa žiaci poznajú hlavne vďaka jeho dominantnému hlasu. Vo virtuálnom priestore sa musel pravdepodobne krotiť, ale na hodinách predvádzal choreografické kreácie hodné filmovej snímky a dá si záležať, aby ho bolo počuť aj na chodbe. Matematika sa tak stáva živou súčasťou školy.

Mária Kočišová

Ked' v budúcych ročníkoch niekto (ne)násilne otvorí dvere uprostred hodiny, aby vás pozdravil, a nebude to vyučujúci daného predmetu, určite to je pani učiteľka Kočišová. Cez prestávky jej polohu zistíte celkom jednoducho – v okruhu pár metrov okolo nej je vždy skupinka ľudí prehýbajúcich sa od smiechu. Čažko ju charakterizovať len slovami, je potrebné ju spoznať. Ale jedno vieme naisto: pani učiteľka patrí k tým, ktorí si maľujú pery aj pod rúškom.

Lucia Čandíková Paraličová

Bez východoslovenského prízvuku dokáže v našej škole komunikovať len pár výnimiek a pani učiteľka Čandíková je jednou z nich. Jej učiteľské schopnosti sa naplno prejavujú okrem hodín dejepisu a slovenského jazyka aj po vyučovaní, keď pôsobí ako lektorka Akadémie veľkých diel. V dave ju väčšinou ani nemusíte hľadať, keď ju žiak potrebuje, je totiž vždy nablízku.

VŠETKO, ČO SME CHCELI VEDIŤ O UČITEL'CHOCH

Chcel si svojmu učiteľovi položiť otázku, no nemal si na to príležitosť? Školský časopis Ti prináša túto možnosť! Tento článok je prostriedkom na zodpovedanie doposiaľ nezodpovedaných otázok.

Prečo má Pavlovský jazvy? Zaujímal by ma ten príbeh za tým.

Mário Pavlovský : „Nie je za tým žiadny príbeh, ale skôr pred tým, rýchlejšia jazda na bicykli.“

Ako môžem byť taký frajer ako vy?

Mário Pavlovský : „Staň sa učiteľom.“

Máte študentov skutočne radi alebo ich beriete len ako študentov, ktorí prídu a odídu?

Mário Pavlovský : „Tak ako v bežnom živote, tak aj v škole to u mňa nefunguje binárne – mám rád / nemám rád. Nie je to spôsob ako pristupujem k ľuďom. Aj keď nevylučujem, že niektorí študenti môžu mať pocit, že si zachovávam odstup, čo je do určitej miery pravda. Skôr by som povedal, že niektorí študenti sa mi zapíšu do mysele a sú tam aj dôvod, čo odišli zo školy. Ale to je preto, lebo mi na to dali dôvod.“

Veríte v Boha? Prečo?

Jana Labantová : „Áno, je to konštantná v mojom živote a kompas.“

Keby ste nemali obmedzenia z ministerstva školstva, čo by ste na vyučovaní zmenili?

Jana Labantová : „To je dlhý zoznam, ale asi ako prvé hodnotenie.“

Máte oblúbencov? Myslela som si, ved' ja som oblúbenec.

Jana Labantová : „Budem rada, ak si to bude myslieť každý môj žiak a žiačka.“

Na ktorej sociálnej sieti trávite najviac času?

Jana Labantová : „Instagram, Twitter a Pinterest“

Čo bolo najväčšie sklamanie v celej Vašej učiteľskej kariére?

Jana Labantová : „Keď som dostala na konci školského roku ruže z Lidl u stále v celofáne, a ešte to ani nebola kompletná kyticá. Teraz mi to už príde hrozne milé, že sa snažili nejaké kvety mi dať.“

Keby ste sa mohli vrátiť v čase, zmenili by ste svoje rozhodnutie stať sa učiteľkou?

Jana Labantová : „Tak stále môžem v budúcnosti skúsiť robiť niečo iné. V súčasnosti som spokojná a dozadu sa snažím až tak nepozerat.“

Akú máte najoblúbenejšiu pizzu?

Jana Labantová : „Bez mäsa, s baraními rohami a feferónkami.“

Prečo je láska taká slepá?

Ján Palša : „Láska je slepá len pre tých, ktorí nechcú otvoriť svoje srdce a dívajú sa na svet len očami.“

Prečo sa tak krásne usmievate?

Ján Palša : „Táto otázka bola určená pre mňa? To bude tým, že som superlatívom v nepravidelnom stupňovaní adjektíva pekný. :) Ale nie, to mi doteraz povedala len manželka, ona sa však na mňa pozera inými očami. Práveže si uvedomujem, že by som sa mal usmievať viac. :)“

Na ktorý zážitok z Erasmu v zahraničí budete ešte dlho spomínať?

Ján Palša : „Erasmus je o cestovaní, spoznávaní nových ľudí a získavaní skúseností. Mnoho nezabudnuteľných zážitkov. Skvelí ľudia, úžasné miesta ičas strávený s našimi študentmi počas jednotlivých výmen. Toskánsko, Florencia, Lucca, Porto, Fatima, Bordeaux... To hovorí samo za seba.“

Možno taká vtipná príhoda... Ked' sme sa vracali z mobility vo Francúzsku, prestupovali sme v Londýne. Znie to zvlášne, ale bola to v podstate najjednoduchšia možnosť. Na prestup sme mali až 6 hodín, ktoré sme nechceli stráviť posedávaním v letiskovej hale. S Ondrejom a Klaudiou, našimi štvrtákmi, sme teda „odbehli“ do centra. Mali sme na to tri hodiny, dali sme si riadnu prechádzku od Tower Bridge k Westminsteru, nadýchali sa atmosféry veľkomesta a vrátili sa na letisko, kde nás čakal zvyšok skupiny.

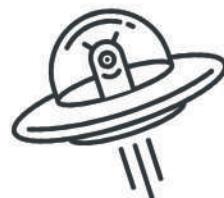
Tu sa začala zábava. Nik z nás si dovtedy neuvedomil, že odlet máme z letiska Luton, nie zo Stanstedu, na ktorom sme sa práve nachádzali. Dve hodiny do odletu. 50 mil'. Už som premýšľal o tom, či mám na úcte dosť peňazí na kúpu nových leteniek pre celú skupinu. :) Našťastie sme to stihli. Beh, sprint, vlak, autobus, beh, sprint. Vyslovene sme uprosili letiskový personál, aby nás ešte do lietadla pustili. Natešení sme si našli svoje miesta, nevšimajúc „radostné“ pohľady spolucestujúcich. :)

Opisovali ste, ked' ste boli študentom/-kou Vy? Ak áno, ako?

Jozef Gnebus : „Nie, neopisoval, pretože som to nepotreboval a ani by som nevidel na ľahák.“

Keby ste mohli byť jedným z Avengers, kým by ste boli?

Jozef Gnebus : „Doktor Strange“

Veríte, že mimozemšťania existujú?

Jozef Gnebus : „Áno, existujú.“

Odkial' beriete toľko lásky k študentom ?

Jozef Gnebus : „Z rodiny a od Pána Boha.“

Najobľúbenejšia hra?

Jozef Gnebus : „Divadelná - hry od Radošíncov, PC - Metro Exodus“

Prečo ste učiteľom? Čo vás k tomu viedlo a čo vás v školstve drží?

Jozef Gnebus : „Učiteľ - jedinečná možnosť odovzdávania vedomostí a skúseností, ktoré som nadobudol v mladom veku vďaka čítaniu kníh (cca 15000). Zároveň ma Boh obdaril schopnosťou vysvetľovania každému, kto

má záujem, a práve tie iskričky v očiach študentov mi neustále dodávajú chut' a energiu do ďalšej práce.“

Mário Pavlovský : „Priznám sa, že prvotná motivácia nebola stať sa učiteľom, ale študovať predmety, ktoré ma zaujímali a ktoré sa v kombinácii dali študovať iba ako učiteľský smer. Ale potom, čo som začal učiť, som zistil, že ma to baví a tak som v školstve. Ak by som mal pocit, že ma to už nenapĺňa, je možné, že budem niekde inde.“

Mária Rúrová : „Mám rada svoje povolanie a držia ma pri ňom nadaní žiaci :)“

Myslíte si, že IQ určuje úspešnosť študentov v škole?

Jozef Gnebus : „IQ nestačí, je potrebný aj dril a usilovnosť.“

Mário Pavlovský : „Do určitej miery áno, ale skôr si myslím, že úspešnosť v škole určuje predovšetkým motivácia (vnútorná zo strany študenta a vonkajšia zo strany učiteľa). Ja sa skôr prikláňam k teórii viacerých inteligencií (logicko-matematická, verbálna, priestorová, pohybová, hudobná...) a verím, že každý študent má možnosť byť úspešným v tom, na čo má talent. Už ho iba nájsť a rozvíjať.“

Mária Rúrová : „IQ je dobrý predpoklad pre úspešné štúdium, ale často je pracovitosť ešte dôležitejšia.“

Aké sú nepísané pravidlá v zborovni?

Mária Rúrová : „Aby sme si vytvárali príjemnú a aj humornú atmosféru.“

PROFIL UČITEĽA

Nanešťastie sme sa v poslednej dobe v škole veľmi nevideli, a tak bolo ľahšie prehľbovať naše vzťahy. Či už s učiteľmi alebo navzájom medzi spolužiakmi. Bola by však škoda nepokúsiť sa aj v tomto roku prostredníctvom pravidelnej rubriky profil učiteľa zblížiť s niektorým z našich profesorov. Nemyslite? Čomu sa venujú vo voľnom čase, aké sú ich hobby, najlepšie zážitky... Podme lepšie spoznáť pána profesora Živčáka, samozrejme, s aspoň dvojmetrovým odstupom.

Azda nám je všetkým známe, že pán profesor Živčák učí náboženstvo, no vedeli ste, že keby mohol, zriadil by nový predmet „Pozorovanie lesa“, ktorý by rád učil vo dne v noci? Je to totiž veľký milovník prírody, dokonca s rodinou plánuje bývať na okraji lesa, kde bude obklopený jej krásami. Také hodiny by sa veru na zrelaxovanie zišli nielen nám študentom, ale aj jemu, lebo aj on toho už má niekedy dosť. Pána učiteľa Živčáka vraj vieme najviac vytočiť našou l'ahostajnosťou.

Nesmieme zabudnúť ani na jeho hudobné schopnosti, veru sme neraz

ostali prekvapení, keď na hodinu doniesol gitaru a predviedol nám svoj talent. Avšak na otázku ohľadom hudby odpovedal skromne, vraj je ešte stále len začiatočník. Je to muzikant so svojským hudobným výkusom, jeho playlisty sú určite rozmanité. Rád si vypočuje klasickú hudbu, ale aj autorov ako Sting, Bryan Adams, Avril Lavigne, Coldplay. Miluje aj ozajstnú ľudovú hudbu, piesne z Podpol'ania, pri ktorých sa mu zastavuje dych a pravdaže počúva aj veľa worshipov. Takéto piesne chvál však nielen počúva, ale už dlhé roky aj spieva a hrá v spoločenstve Rieka Života, ktorého je lídom. Ako dlho? „Od predzačiatku – to je novotvar – som vymyslel.“

Boh mu zásadne zmenil život. „V Ňom sa hýbem, v Ňom existujem. S Bohom hľadám svoje miesto na svete. Zavesil som svoj život Bohu na krk.“ Vskutku pre vieru nie je zapálený len počas hodín, ale aj v osobnom živote. „Ked' som bol na gymnáziu (a to sa vtedy ani veľmi nesmelo chodiť do kostola), chcel som žiť ako svätý František. Rozdal som všetko, čo som mal (nebolo toho veľa) a rozhadol sa

chodit' bosý. Od apríla do októbra som chodil všade bosý – aj do školy.“

Už od mladosti sa zúčastňuje na rôznych misiach po celom svete, z ktorých si okrem duchovného posilnenia vždy domov prinesie aj kopu spomienok. „Je ich veľmi veľa, potrebovali by sme bedeker.:) Svätá omša na brehu Baltského mora v daždi pri +10 stupňoch. Chvíle vo väzniciach v rôznych krajinách. Modlitby za ľudí v Chemin-Neuf v Paríži. Ranná prechádzka (o 5.00) s kardináлом Ranierom Cantalamessom na brehu jazera v južných Čechách. Sestry Matky Terezy v Kazachstane. Modlitba za túto školu na svitaní v kostolíku San Damiano v Assisi (na boso). Ked' si pred vás kláknne arcibiskup metropolita a prosí o modlitbu za jeho srdce...“

Určite ste si viacerí všimli, že sa náš pán učiteľ sa popri vyučovaní na našej škole začal venovať aj inej činnosti. Cez online hodiny nás občas zobrajal na „tour okolo hospica“, v ktorom je už od augusta minulého roka riaditeľom. „Kedysi po skončení gymnázia som štyri roky pracoval ako ošetrovateľ v nemocnici na geriatrii. To v mojom srdci zanechalo ranu, ktorá sa nezahojila 30 rokov...“

Ked' prišlo na Turíce pozvanie pomôcť v Hospici, bolo to vo chvíli, keď Boh rozkýval moje hladiny (v marci boli parlamentné vol'by a ja som sa len-len, že nedostal do parlamentu za KDH). Už sa zdalo, že to bol žart z Božej strany. No potom prišla výzva byť ľudom bližšie. Vždy som chcel byť blízko. No netušil som, že vhupneme do doby, kedy sme od seba všetci odrezaní a ľudia v nemocniciach a v Hospici sú úplne sami. Toto je extrém, ktorý nikto nečakal. Boh to vedel. Snažím sa v tom zorientovať, ale som ako slon v porceláne.“ Túžbu byť si nablízku teraz zdieľame asi všetci, no musíme byť trpezliví a snáď sa čoskoro znova uvidíme.

HARRY POTTER A SATANIZMUS ?

Fiktívny príbeh sprostredkovaný knihami a filmami nám prináša pohľad do kúzelného sveta, ktorý je ohrozený Lordom Voldemortom. Táto slávna sága je milovaná mnohými ľuďmi. No je táto fikcia vážne tak nevinná? Má nejaké temné zákutia?

Odpovede na tieto otázky nájdeš tu,

protože tento článok nebude o tom, prečo má český dabing Brumbála a nie Damblídora, Bradavice a nie Rokfort. Nebude ani o tom, či sú lepšie knihy alebo filmy. Tu sa dozvieš viac o tom, či a ako je táto sága spojená s okultizmom.

Náboženské spory

Tieto spory vznikli pre obvinenia, že príbeh obsahuje znaky satanizmu a okultizmu. Na protest sa proti tejto ságe postavilo mnoho náboženstiev ako katolíci aj protestanti a moslimovia. Prečo? Akým spôsobom tieto knihy a filmy, ktoré máme tak radi, "podporujú" satanizmus či okultizmus? Paul Hetrick, hovorca americkej evanjelickej organizácie Focus On Family hovorí: „Obsahujú sice nejaké hodnotné výklady lásky, odvahy a konečného víťazstva dobra nad zlom, avšak tieto pozitívne posolstvá sú zaobalené čarodejnictvom, skrz ktoré sú podávané, a ktoré je priamo odsúdené v Písme.“ Na základe tejto myšlienky sa uskutočnilo niekol'ko upaľovaní kníh Harryho Pottera. Podobné názory malo aj veľa novín, článkov, organizácií a dokonca vznikol aj komiks v jednom zo zahraničných novín na protest proti tejto ságe, ktorý podporoval myšlienku, že knihy o Potterovi otvárajú bránu, ktorá priviedie nespočetné milióny detí do pekla.

Rowlingovej odozva

Autorka týchto kníh niekol'kokrát v rozhovoroch poprela, že by jej knihy podporovali alebo podnecovali deti k čarodejnictvu či podporovali satanizmus. „Ja sama chodím do kostola,“ povedala Rowlingová, „neberiem žiadnu zodpovednosť za pomätencov patriacich k môjmu náboženstvu.“ Veľa ľudí zastáva názor, že knihy zobrazujú aj kresťanské myšlienky a vychádzajú z rozprávok ako Popoluška či Snehulienka. Rowlingová taktiež poznamenala tento fakt: „Najmenej toľko, ako boli knihy z teologického hľadiska napádané, boli aj vyzdvihované a prinášané do kazateľníc – čo je pre mňa najzaujímavejšie – niekol'kými odlišnými vierovyznaniami.“

Voldemort kanibal ?

Posuňme sa radšej na niečo konkrétniešie a "zábabnejšie". Horcrux je jednou z najdôležitejších častí celej súrie. Je to klúč k večnému životu, ktorý sám Lord Voldemort (Tom Riddle) vytvoril presne 7 krát. No ako sa takýto horcrux dá vytvoriť? Väčšina z Vás ak ste to zvládli až sem, z kníh a filmov viete, že na jeho vytvorenie je potrebná vražda. No zamyslíme sa nad tým. Polovica z prívržencov Voldemorta spáchala tento akt proti prírode niekol'kokrát. Tak prečo si taktiež s pomocou nejakej kúzelnnej formuly nevytvorili horcrux aby taktiež žili večne? Po internete koluje niekol'ko teórií, no J.K. Rowlingová (autorka kníh) nám nikdy presne nepovedala ako to je. Jedna z teórií je "trochu" zvrátená: Na dokončenie horcruxu je potrebná konzumácia mäsa obete. Vo veľa starodávnych kultúrach sa tento akt považoval za cestu k dosiahnutiu moci a sily danej obete a takto Voldemort dokázal dokončiť horcrux tým najhorším spôsobom ako je ľudske možné. No ako to je naozaj sa asi nikdy nedozvieme.

Tak ako to je ?

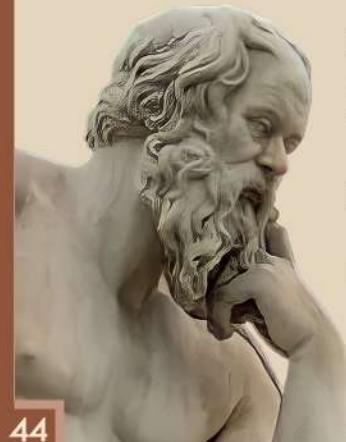
Mali by sa o tieto knihy a filmy viest' takéto "vojny"? Ved' nie je to celé len fikcia, ktorá priamo nezasahuje do nijakého náboženstva? Ak by ste veľmi chceli, tak v množstve kníh a filmov nájdete niečo "temné", či nie? Posúdte sami.

Ako si tvoríme názory?

Sokratova cesta filozofa sa začala, keď o ňom veštica vyprorokovala, že je najmúdrejším mužom na zemi. Sokrates si nepripadal výnimočne múdry, preto sa rozhadol nájsť niekoho múdrejšieho od seba, aby pochopil význam veštby. Hľadal medzi politikmi, básnikmi a remeselníkmi. Všetci mysleli, že toho veľa vedia, no ukázalo sa to iba ako ich domýšľavosť. Sokrates nakoniec usudzuje, že je najmúdrejší z ľudí preto, lebo ako jediný došiel k poznaniu, že „vie, že nič nevie.“

V dnešnej dobe sa veľa hovorí o hoaxoch. Mnohí sa z ich šíritelov smejú, niektorí ich považujú za vážne ohrozenie pre spoločnosť. No podľa mňa sú hoaxy iba vrcholom ľadovca. A tým ľadovcom je spôsob akým si tvoríme názory. Opýtam sa teda tak trochu provokačne: V čom sa liší spôsob, akým si tvoríš názory ty, od šíritelov hoaxov? Zamysli sa nad tým. Možno sa smeješ. Tak v čom? V tom, že ty neveriš hlúpostiam? To by povedal aj šíritel hoaxov. Alebo v tom, že ty dôveruješ médiám, ktorým sa dá veriť? O tom by bol presvedčený aj šíritel hoaxov.

Možno nechápeš, o čo mi ide, preto sa pokúsim zreprodukovať cestu Jožka k viere v hoaxy:

Etapa 0: Jožko bol obyčajný človek, sledujúci správy po príchode domov z práce, ktorý nemal žiadny dôvod neveriť tomu, čo vidí v správach.

Etapa 1.: Jožko sa stretol s hoaxmi.

Etapa 2.: Jožko verí hoaxom.

Čo Jožka presvedčilo? Strach? A možno iba fakt, že informácia, ktorú mu hoax prezentoval, bola opakom toho, čo mu tvrdili média a okolie. To tvorilo pochybnosť, ktorá sa v ňom postupom času zakorenila, až kým sa jedného dňa neobjaví v pozícii, kde mu všetko naokolo potvrdzuje jeho pochybnosť, pretože všetko v jeho okolí sú hoaxy. Možno si rozpoznať chybu, ktorú Jožko na svojej ceste urobil. Tak veľmi sa zameral na to, čo hoax vyvracal, až sa zabudol sám seba opýtať, či je to skutočne pravda.

Pravdou je, že svet nám ponúka oveľa väčšiu dávku neistoty, ako sme si ochotní pripustiť. Myslíme si že toho vieme mnoho, no ak sa pozrieme popod povrch našich názorov, ktorí nám dáva ten pocit istoty, zistíme, že jeho základy sú oveľa vratkejšie ako sme si mysleli. Zistíme, že nič nevieme. A to je nepríjemný pocit, preto sa z neho snažíme čo najskôr dostať. Nerob to! Ostaň v tomto stave chvíľu, preži jeho nepríjemnosť a úprimne sa z hĺbky srdca pýtaj: „Ako to v skutočnosti je? Čo je pravda?“ Pretože takto sa pozrieš na svet spoza hraníc svojho doterajšieho vnímania sveta a iba vtedy možno, ale iba možno, uvidíš svet taký, aký skutočne je. Hľadaj pravdu. Bud aktívnym tvorcом svojich názorov, nenechaj aby bol tvoj názor pomaly premieňaný, bez tvojho vedomia a pričinenia. Nauč sa chápať aj názory, s ktorými nesúhlasíš. Uvedom si svoje limity a spoznaj ako ľahko môžeš byť oklamaný. Ži život s názorom, prijmi zaň zodpovednosť a prijmi tú bolest, keď sa v ňom myliš. Nezhadzuj ju na niekoho alebo niečo iné. Takéto tvorenie názorov je v dnešnej dobe veľmi potrebné, ba priam až heroické. Je to ako keď sa Magalhães rozhodol oboplávať Zemeguľu, napriek varovaniam, že vypadne spoza okraja Zeme. Verím, že takto nájdeš hlbokú a krásnu pravdu. Môžeš sa na túto cestu vydať hned, len sa zhlboka nadýchni a povedz:

„Viem, že nič neviem.“

Atmosféra triedy

ADINE HLÁŠKY_

Akúrátka: Andrea, what does global warming mean?

Andrea: (vystrašené) Eehm, I don't know.

Akúrátka: Does it mean that Earth is going warmer or colder?

Andrea: Colder?

Akúrátka: Andrea, it's global WARMING!

(situácia: Andrea išla po vyvolaní odpovedať, napriek jej žiadostiam, nech jej dá pán profesor päťku.)

Pavlovský: Dobre Andrea, tak teda kedže máme tému Populácia, tak teda začнем takou jednoduchou otázkou. Koľko obyvateľov má Zem?

Andrea: (vystresovaná z Pavlovského) Ehhm, 20... miliónov?

Pavlovský: Tak to možno tak 10 000 pred Kristom... Andrea my už dávno počítame obyvateľov v miliardách.

Andrea: 20... miliard? ①

MIŠKOVE EXCESY_

Čandíková: „Nadiktujem vám poznámky.“

(Chvíľu listuje v knihe, krátke ticho, cca 3 sekundy)

Miško: (Zdvihne hlavu.) Počúvam...“

Pride s ryšavými vlasmi do školy: ②

Limaneková: „Miško a vám sa čo stalo?“

Čírou náhodou sme preberali genetiku.

Niekto: „Pani profesorka a ako je to možné, Miškova mama je hnedovlasá, Miškov oco je hnedovlasý..?“

Pavlovský: (Vojde nebadane do triedy, tüká do mobilu.

Zdvihne hlavu.) „Dva.“

(Listuje v zošite. Opäť zdvihne hlavu): „Aneta.“

Aneta: „No čo?“

Pavlovský: „Ako sa máš?“

Matej: „No v podstate hej.“

Pavlovský: „No v podstate nie.“

Pavlovský: „Ako sa volá tento ostrov? Jožko?“

Jožko (s dredami na hlave): Eh, neviem.“

Pavloský: „Tak pre teba som vybral tento ostrov, mysel som si, že to budeš vedieť. Je to Jamajka.“

Gnebus (Nahnevaný zo stavu domácich úloh): „Baby týchto chlapcov si neberte. Hudáka, Štefaňáka, ale hlavne SOLOTRUKÁÁ!!

Majo: „Jednu domácu nepošleš na anglinu Akurátnej a už ti NAKA klope na dvere...“

Solo (Na lyžiarskom. Obdivne sleduje p. kaplána Jankyho ako zjazduje svah.): „Pozri na tú techniku. Ved' on sa dotýka zeme. Nohy má jak z gumen. Ved' to je... Lietajúci mních!“

Janky (Po tom čo videl neporiadok v Matejovej a Mirovej izbe.): ③ „Toto nie je bordel, toto je humus.“

Palša: „....to je degenerácia mládeže.“

O pári hodín: **Palša:** „Chalani, upratali ste to geniálne.“

O deň neskôr: **Palša** (Za pochodu rozpráva inštrukcie. Zrazu sa zaražene zastaví.): „Ved' tu je taký istý bo-drel ako včera?!“

(Na Oravskom hrade. Miško všemožne pózuje na fotkách. Ľahol si ako model k oknu, ktoré dokonale ladilo s jeho košľou zo sekáča.)

Palša: „Tak toto si už musím aj ja odfotíť.“

Asi o 10 sekúnd: Sprievodkyňa: „Pripomínam, že v interiéri hradu je zakázané fotografovať...“

Palša: „Ja som im to hovoril...“

VYSVETLIVKY !

① Andrea ide na výške študovať učiteľstvo – Biológia, Geografia

② Mala to byť strieborná, ale prehnali sme to s peroxidom.

③ Bol hlavne na Matejovom svedomí.